

כל הנושא - every man has ① animal soul - vital principle in the body - הנפש הדוממתית - הנפש הנמוכה והגסה והחומרית.

② נפש האדוקית - only Jew has it - has 3 parts:

- A. נפש
- B. רוח
- C. נשמה - highest of 3 parts

כמו שהאדוקית מתעלה ק"ו ספירות, כמו כן האדם נחטא וזחניותו קטנה הספירות. החיבור החיידק שבתנ"א: הספירות יתוך האדם, האדוקי יתוך האדם כמו שמתחיל ע"י א"י. דקו"ט וטרה מצדדים עם התעלות ה' מתוך האדם. he has created the ספירות - he has created marriage of psychology and theology. Therefore one of the ways of discovering G-d is through introspection.

הנפש הדוממתית - נפש האדוקית (devolution) ארוכה לאדם ע"י א"י נפש

הנפש הדוממתית יש אור מהא"י א"י רק דומת וזה ע"י. נפש האדוקית - source is from G-d without intermediaries. In religious dimension of man G-d is available without mediation. Because of this man can't sin - he always does right - but the נפש הדוממתית fights with this other נפש.

- The animal soul is good by nature - it must be good.
- נפש האדוקית - good by choice - man must have choice - at time one must suppress the animal soul in order to be able to do good for the נפש האדוקית's choice must be a deliberate free act.

פרק ע"ג

talks about אבות - all Jews have origin of their soul in G-d - all come from one father. they are called אבות. But from the side of א"י they are not related. if they express only the נפש האדוקית they are not in a relationship of love (except love for an ulterior motive - not for sake of love) Hence to express love must emphasize הנפש האדוקית [Spiritual is superior to the material - but to reach G-d we don't deny material but elevate it] when one does מצוה he blesses his נשמה.

When are you allowed to hate someone? only after you reprove him (הוכח ברכי) and he is one who accepts the Torah and mitzvot (מצוה). If he does not accept מצוה I don't have the mitzvah of hating him. furthermore one should love him. מצוה - אבות וקרא מצוה.

Phil 78
3/31/69

How does one bring them closer? with עזרת אלהים

How about people who are חזרים (סנינים) - are you really allowed to hate them? It is a מצוה to hate them but it is also a מצוה to love them at the same time (hate bad part of them & love good part which is מצוה of אלוהים). The realization that this מצוה is hidden arouses חמלה which negates the hatred.

הקדמה עשר היות והאונים

3 names for this part:

- סקוטי אונוריק פרק עט
- חלק קטן
- על היות והאונים

- It is based on the first פסוק of ק"ו - "והחמאתה אדוקיך"
- if one has to bend truth in order to explain it to עמ - why shouldn't we depart from this "truth" when he grows up?

source of מצוות עשר - אלהים (701)

" " " " - אלהים (702)

two types of אהבה - 1) soul almost expires in longing (natural) to reach G-d - this is accomplished when one's appetites are overcome through the act of free will - remove the material obstruction & automatically soul rises to ה' and receives spiritual pleasure אהבה רכה - for this אהבה the מצוות are inadequate - this אהבה is reserved for the ul. select - the saints.

2) you direct your contemplation to those things which arouse אהבה - what are they? A) G-d, the source of our existence. If I love my life I must love G-d B) Grasp greatness of G-d - his majesty - either as he works in nature or in history - example - he revealed himself to us in Egypt to save our souls from מצר (this reveals his love for us).

The מצוות אהבה אלהים - seems contradictory - how can one be commanded to love G-d? Answer: the commandment is to participate in those things which will lead to אהבה. (one can't command, however, to do the first type of love since the former is spontaneous) It is a מצוה אהבה and not a מצוה אהבה as the second one is.)

DISCLAIMER: Any mistakes of omission, commission, or any other "no-no" ~~is~~ in these notes are mine and not Dr. Lamm's.

Meir in writing
1/1/70

4/21/64

כ' חיים מדוּלוּצין - תשמיד הזלוא; עא חתם על החרם נגד החסידיקוּת. זמנן
קיבולות דתית עא היה קיבולו. קטעו היה אדם מתון עם הפוסטים
של תקופה. הוא היה ההוגה הראשי של המתנגדים - אולם לא רצה שהפוסטאים
יגעו ב' חסד' קטן.

נפש החיים - קנו ששן (כ' יצחק) הדסים את הספר ה' שנים אחר מיתת ר' חיים.
נשל החיים מ'עז ג'ונשי הישיבה - ספר של מוסר וט'אולוגיה קלסית שפולע
ש'טה ששמה ומק'יפה על ערכי ה'יהדות, וג'ל' הדקורת החשודה ד'יתר של
החסידיקוּת. הדקורת של ר' חיים היתה מכוונת כנגד החסידיקוּת ולא כנגד
החסידיק. הוא דקר ערכים וטוּת וט'א אנשים.

ר' חיים היה אדיה של תנועת הישיבות קט'ט'א וג'א'י. הוא חי לתקופה
שלושה גזרות ת"ו ות"ט וצ'מ'חת החסידיקוּת. ר' חיים הנמין טודי התשמידים
וט'ודי ראשי הישיבה ע'ישיבה קדוּלוּצין (ר' חיים קעצ'נו פרנס את הישיבה)
עפני זמנו רק עוודו דאזר המקומ - הרד של אותו המקום עווד - אולם לא הט'כו
עמקוּת אחרים ע'שמוּד. הוא רפז טודי המוחות מקום אחר - קדוּלוּצין.
ש'ט'טו: פטוּת וט'א ע'שפ'ע.

עכ' ר' חיים ישיבה צריכה ע'שפ'ע (1) התמדה (ענין כמות) - ע'פ'הו אק יש
שעה אחת קעזעק שוין דה תשמוּד תורה, הע'עק יחזר ע'תהו וג'הו. (2) ע'תע -
העיקר ע'א הידיעה אט'א הע'עק דתורה.

ר' חיים קדע חסידיק ישיבתו. המתנגדים של זמנו קראו ע'חסידיקוּת "כ'ת"
כ'ד ע'הע'פ'עק

Heathic-questions doctrines
Schematic-questions authority of the church.
ר' חיים ע'א התנגד מהעדרת הסמכות מהר'נים ע'ל'די" אט'א ע'צוק'ר'ינה
של החסידיקוּת. האון האיט'מ'א קמרד נגד סמכות התורה א"ל אס'ר ע'היתרתן
ע'תהק, ע'שמוּד ע'תהק וכ'ע'ה.

ר' חיים ראה קט'טה האוננט'ית של קעל התנוו סכנה סכנת אנטי נומ'יות.
Example: If ones needs כוונה to pray and one can't get this כוונה, it's better to
wait and not fulfill obligation of תפילה in order to get כוונה.

R. Chaim was upset about Chasidim you learned in dirty places.
If God is everywhere (immanence) therefore קדוּטה is everywhere - even in
מקום עכ'לוך. Hence man must find קדוּטה even in these places and react to
קדוּטה in these places: he must learn in these places.

The halachah makes value distinctions (מ'י'ר, מ'י'ר) - there is a
plurality of values. value pluralism is destroyed by immanence

because all of nature is uniformly sacred. there is value monism. Why should it make a difference if it's day or night - the whole day is holy for praying. חיים saw this danger of value monism in חסידות.

The Gaon, on the other hand, objected to the schematic element of חסידות which he saw in: their using מוסר instead of אמונה; and their setting up of their own minyanim in order to use this מוסר. חסידות - if ecstatic element was so important, the learning of Torah ^{היה} on a secondary role.

used the expression "אשה אילר קדשת אלקים יחפזין" - ל' חיים describe the חסידות (source: חסידות).

ספרי ל' חיים קק: 1) חוט החטאים (ש"ת)

2) השו"ת שנתן דבש שגית של פרקי אבות - לוח החיים

3) נפש החיים (1884) - ה' חלקים. אמות יל קד' חלקים,

(אנא נקראו חלק 3). שער: א) מנפסיה. טאמאזיה מזויסט. חלקים

3 - נקראו - מוסר - נגד חסידים

ה - חלק מוסרי המתכוון ששמוז התורה.

4/28/69

אורח - deals with his philosophic anthropology (study of man from philosophic viewpoint. Man is a microcosm of the world. The world is a macrocosm of man. Cosmology (structure of universe) and structure of man bear certain parallels.

Theosophy - study of God. One שער deal with God as if he is man. קולן אש"ת ית כמות אלקים ל' טעם דבד שדק באפי ית אלקים כד. (שער קומה = האדם הקדמון).

1) הרמזים המוזן שפוסק - חכמה. אדם אחרים גבון חכמי. האדם הוא אלקים - שפי. הרמזים המוזן שפוסק - חכמה. אדם אחרים גבון חכמי. According to חיים the name אלקים symbolizes that God is the source of all power. All existence exists by virtue of it, כח which has its source in God. 3) According to חיים, אלקים means that God gave man the power to use כחות. Man is granted the right and duty to use power. כח denotes both spiritual and physical power. Power means

not only power in this world, but power to influence other worlds.
 מצטי האדם משפיע על העולמות העליונים והמשפיעים עליו. השפעת האדם
 עליהם חלק מהדעה של צם אשוקים. האדם ע"פ התנהגותו עלולו של החוק
 (מורה ומצוות) משפיע על העולמות - או עטרה או עיסה. (זונה טעמות אק
 מקיים; הורס אק א"ט מקיים.) עמדת עולמות - תקון האדם מקיים מצוות
 שם תקון.

מה קורה לפני מתן תורה? ע"פ חנ"ל האזקת קיימות מצוות. ל"ו היות
 טעמות היו אנשים רוחניים ממתק היתה תקון ע"י קיום המצוות. אולם האזקת
 עקרו עמדת מצוות. מקורה? הם ראו שרק ע"י הפוך המצוה יכולים עתקן.
 (עמס: יעקב נטא ד' אחרית). וא"כ אנו מדינים מצוה ל"ו נתנה התורה לפני-
 כי עק שנתנה התורה היו יכולים עשור על מצווה ע"פ תקון. אולם אחר מתן
 תורה זה היה אסור. Implication: was against incipient
 anti-nomism of חסידות which attempted to gain תקון by doing
 עברה.

ש"א - פרק כ"א - האדם מטהר את עצמו ולי זה מטהר את העולמות.
 When man does a מצוה he should not worry about his own
 spiritual welfare (he'll get that automatically), his motive
 should be תקון.

ש"א - פרק כ"ב - Before מתי תורה the אזקת could discern the
 results of their acts and could see when exception was called for.
 After מתי תורה, halacha said that man could attain תקון only
 within structure of halacha.

א"י הו-השפיע על הר הכרמל ופ"ו ע"י המצוה. א"כ מה ששה א"י הו-היה ע"פ צוואת
 התורה והתורה ששה. ואח"כ שבסך נצטוו א"כ היה עתקן באופן זה א"כ עתרות
 ששה. דמ"ן התעורר ע"י מצוות צדקן ומסכו. א"כ זה ע"י התורה. מ"ן חתמת
 התעורר אין אנו יכולים עשיות כך או עשור ערות חזרות.

If one realizes the consequences of his acts this gives him the
 motivation and enthusiasm to perform the מצוות.

5/5/69

- Where did עזרת דעה for תקון
- ① יסקד נשאו ז' אחריות
  - ② עמרוק נשאו את דבריו
  - ③ קין נשאו אחריו

① After תורה till time of Talmud could modify law through
 ② גזרות ③ תקנות
 מנחות דרבנן.

שער כי חיים נוצר על תפלה. הוא אומר שפרוץ "קרוך" לא נשאו כ"ו תפלה.
 God's essential attributes are above comprehension in this world and in other worlds. God is called "אין סוף" - not because he has no end but because we can't understand him. This is God's complete transcendence.

The שער relates God to man. (התחברות).

אין סוף - absolute - deis absconditus
התחברות - related - deis relevatus - the world was created outside God but he relates to it (the world is not part of God as Chasidim said.)

The purpose of התחברות is to draw God out of א"ע to התחברות. This is what תוספתא התחברות - תוספתא דרין means.

כ' חיים - agreed with חסידות that there are תפלה. One must remove אלוהות from prayer. Self centeredness leads me to prayer. whose purpose is to pray for ה'. When one is in pain עיניו empathizes and is in pain. When one prays he prays that pain be taken from עיניו.
 (שכינה = קדושת ה' אלוהים).

Talks about פירוש. Also asks if world is real or just an עולם illusion (illusionism, a-consumism). From point of view of א"ע there is no world.* From point of view of התחברות, if God relates he must relate to something, hence the world must exist.

There is paradox, according to חסידות, about the existence of the world. This is called פירוש. When God created world אין סוף הוא כליל. Omnipresence means God is everywhere, hence to create something outside of himself must have פירוש.

* God is eternal, world is ephemeral. Therefore the world has no true existence.

שער 3' - מדבר על הממד תורה-מרכיב את העק של הממד תורה-תורת תנאי

The mediators between God and man. { עקום העצם. אצילות }
 There are ten ∞ in each. These 4 { דניא
 pertain not only to creation but also { (אד"ע) יצירה
 to God's relation with the world. { עשיה
 אצילות is the highest.

ספר התנאי-מקור התורה דמורה של אצילות.

ל' חיים-מקור התורה האם אצילות.

According to Tanya Torah and World have their source in the O.C.
 Each part goes through 4 evolutionary stages. If there is no Torah
 there still could be material world.

According to Ch"m both Torah and world have their source in Torah
 which is part of the O.C. If there is no Torah (which is given continued
 existence by our study of Torah) there is no material world. Therefore he set
 upon ∞ the continuous study of the Torah (in order to keep the world
 going.)

1) תורה ששמה-הדרה תפקודית-ששמה ע"נ אשמות

2) ששמה ע"ס אהדת ה'

3) " " תקון

4) חסידות: צרכים ששמה תורה ע"ס דקיות. קצת שם טוד אחר.

ששמה-ע"ס ה'-אשוקים אונגטי דערך התורה-צרכים ששמות אות צה ע'
 דקיות אונגטי אשית. Learning, religious experience and not a cognitive one.

5) ל' חיים-ששמה עהוטי ע"ס וידיעה

ל' חיים-ששמה התורה המקור של המצוות

החסידות-ששמה התורה מצווה; ואיננו מקור המצוות.

5/19/69

הרד קוק - הטויה

ואז מדי מחנות - אנו קאה ממשפחת חרדית; (הוא היה מטוסה משידת
קובצין רד קוק מן אתק' הדש קפות. הוא אמר: ההלכה פועלת קצמס היוק -
But under the pluralism there is pluralism.
harmony; a harmony which characterizes all of existence. Man
must restore this harmony.

הה קוק היה מקוים טכנטי. (ואו שום עטום היט; קנאוד עקטה מנסית - עטתי
טכנטי שטופת עטום היט. QUIETISM - God is so great we can't
describe him in terms: he is great Nothing. We want to merge
with this great nothing. Hence do away with my individuality,
reality etc.)

One can gain, according to Rav Kook, religious truth through ① introspection ② and through looking at the world (empirical). The world is a net of particulars. Behind the fragmentation and conflicting individual principles there is harmony. Striving of man must overcome these illusory conflicts and recognize that there is only ONE.

ל' מנחם מנדל זקס - פנח "פרי הארץ" - אמר: אין קן דוד קאו ער שתכנה פרוטה
מחסיס (מנטו) - פרוטו ער שתכנה פרטייד - מהעומס או יקאו החשיו גסיכר העומס
לעומס אחד או יקאו החשיו.

עמדת ריאוה - הסודר עק קאונו שש רד קוק. "התכנה החתמת של השמה" - ההקדמה
1908

The unity of the world is not only a psychological, mystical truth but also an empirical one. (one of the ways of finding religious truth is an empirical method of looking at the world.)

Steinheim - חטש ליהדות אך ורק פרי ההתפלגות של השכינה. אין ליהדות -
לשלאו הכנה - יש רק דוקים (בניין סה דומה עמנעסיון). שטנה יי
מסני עמנעסיוס: אום'יות = טעם

יהדות (יהדות + נצרות) = רוח

Rosenzweig - "The Star of Salvation" - believes that the world has no harmony. He found this truth through the same empiric observation that led Rav Kook to harmony. According to Rosenzweig man's function is to protect his own soul, not to allow the dissonance to destroy his soul.

In opposition to these views Rav Kook believes that there is unity. Dissenance is illusory. There are two types of revelation: ① the revelation at 130 ② the continuous revelation of a sensitive man who finds himself in a state of confrontation with the world. When this man examines the given he sees harmony. All of existence is one organism.

Religious contemplation covers the entire sphere of existence - nothing is beyond its scope (Steinheim said that religious contemplation is limited to the religious world of revelation). This is a chassidic idea.

Hersh believes in a synthesis of Torah and קדושה. According to Rav Kook both Torah and קדושה have one source - One breath of God pulsates through both of them.

אדם לא יוכל להתקדם אלא על ידי בסיס מוחשי. אדם לא יוכל להתקדם אלא על ידי בסיס מוחשי.
One can't develop spirit without material basis. The stronger the material basis, the stronger the spiritual basis. Either spiritualism alone or materialism alone is no good.

Science and religion are only in subjective conflict (according to our conception). But objectively religion includes the "secularized" science.

אנחנו רואים שהתורה והמדע הם שני צדדים של אותו המטבע. אנחנו רואים שהתורה והמדע הם שני צדדים של אותו המטבע.

One should not say that idea is כופר because it is against Torah. One should first see whether it can be incorporated in the Torah (if it is a true idea it can be incorporated). Once it can be fitted within this framework we can approach the idea objectively without being afraid that it will destroy belief. Once we can approach it objectively we can decide whether to reject it or not.

Unity of Halacha and Prophecy - "התורה והנביא הם שני צדדים של אותו המטבע" the two realms are separate - the prophet can't legislate. Ultimately, however, they express the same idea in different forms (the idea: the teaching of God to man).

התורה, כפי שהיא } unity.
הנביא, כפי שהוא }

The creation of the world was the result of a הקדשה עם ה'ו' - cosmic accident. The effluence of the o'ic was too great to be contained by the סכירות and there was an overflow (this world.) This idea is called שזירת כפי קדושה.

There is non-God principle called קדושה - evil - that which is not divine. Sparks of o'ic fell into קדושה and the world came into existence. Man's function is תקון - to restore the world - whenever I find עוון by my contemplations and actions I must elevate it back to its source = השאלות הנצבות.

According to הרמב"ם השאלות הנצבות is an historical process. According to Rav Kook the world is already in a state of תקון. The fissures (כאוס) are not in the world but are in us subjectively. If the world is already in the condition of תקון where is ההיסוס? In our failure to perceive harmony in this world. According to Rav Kook, therefore, השאלות הנצבות are not historical processes but exist within us. [harmony of this world = קדושה]

The highest religious value is Kiddushah. Kiddushah קדושה integrates everything by adding the missing ethical element. There is not only harmony of material things but also harmony of values. If sacred is the index of value harmony - what then is חוס? The difference between חוס and קדושה is only subjective. - "there is only holy and 'not-yet-holy'."

שאלת הקדושה - ה' ישיה רעיו הוודע - פתג "שני עולמות הקדושה" זאן את הנעים של ההקדשה בין ישטוף שמתים. "ה'ים כואים פרוז אין קדושה וחוס, אגם יהודים כואים את הפירוד הזה שאוכזר מחוס אצלו פזרר שצרכים להתגבר עמו. מחוס? פו זא חוס קדושה... קדושה הקדשים עשוו מקדושה וחוס." ש'י זה קוק - מה זה חוס? פרוז קדושה - פזרר קדושה וחוס. תשובה = חוס שאלות הנצבות.

ש'עסו ש'ש'ר'ר' - (not only my own petitions - also those for society.)
Prayer is a dialogue between God and the soul. At each inter-
change the dialogue is ennobled. The more you have prayer the
greater the capacity of prayer and the more ennobled it is. Prayer
takes man's separate spiritual forces and harmonizes them.

Prayer is an absolute need and the greatest pleasure. [1]
When we pray we become restless and there is no way of satisfying
ourselves. We see ourselves as imperfect in comparison to perfection.
We see the possibility of reworking our own inner world modeled on
the world of perfection.

Hence, Prayer gives us a glimpse of perfection and is [5]
therefore the ideal we strive to achieve in this world.

5/26/69

ענין תפילה - התפילה הנוכחית של הנשמה

Subconsciously the inner spiritual self is prayer. my job is to reveal this prayer. When I pray I reveal my inner self which is in a state of prayer. הנשמה הנקודה במרכיב של הכוחניות של האדם. והסמוקה קיטר (ממטה ענשה יש רוח וממטה ערוח נפש).

התפילה רוצה לטות לא רק את האדם אלא גם העולם. עבודת התורה היא התגלותה של התפילה המכוסה של הנשמה.

לפי ר' חיים - עבודת התורה - ממחנה עבודת ה' שכן העולם ("הרוך"). ענין הדג - ממחנה תורה ומצוות - עבודת האלוהים. מה העולם או הענין - אולי איפה נמצאו האלוהים? דתוך דגש של האדם. (קספירות קנפול האדם). אולי יש התפילות מהפנים אל החוץ * וזה קוק נשפט מדעה זו.

דכדי להתפלל צריכים להכיר לענשה מתפלל כדל. הנשמה תמיד מתרפקת עליה. קנפול שואב מתפלל התפילה הנשמתית - מתפלל עמוס. (מן ההעלם אל הענין) והנשמה מקדשת תעמך משה.

אם אין מתפללים אודים את הכח להתפלל. וכשתתפללים מאירים את המעשים המוגשים את התפילה הטויה.

אולי להיות מוגש של היוז פולו ואח"כ להתפלל. היכולת להתפלל תלו דתהר פנימיות של האדם. תפילה מצרת ע"י משי. של מה שוני מתחמק עקובא את התפילה ממחמק. נשמותי - קן גדול השפעת התפילה על חיי. אין אני יודע אוק התפילה משיגה את ממחנה הענין יה אא משפיעה על חלקי חיי ואין אני יודע על חיי - קנה יודע טויה.

Through prayer I recognize the individuality of my spiritual being.

The whole plethora of man's cultural, intellectual, and psychological equipment is an outgrowth of prayer.

Prayer not only gives expression to oneself, but allows to enter from without, thereby enriching the oneself. Prayer not only influences me spiritually for it also influences my relationships to man. This is more so if my prayer is קדושה and

* של תוצרה מדעה עלי' נמצאו גם דבר - מומנטאון ת. ל' חיים חולק על נשיטה זו.